

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRERONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

Barcelona 2 d'Octubre de 1915

NÚM. 31

ELS QUE SE'N VAN

D. Salvador Sanpere i Miquel

Nostre tribut

Un dels homes mes eminents de nostra patria ha baixat al sepulcre: hi ha baixat rodejat de tots els seus i amb el respecte i l'admiració dels cors nobles i generosos.

D. Salvador Sanpere i Miquel ha desaparegut deixant — potser mai com ara la justesa de la frase — un buit impossible d'omplir. La seva figura no's substitueix, perque no poden substituir-se facilment els homes de intel·ligencia poderosa, que, amb son esforç irradien llum i vivifiquen tot lo que'ls rodeja.

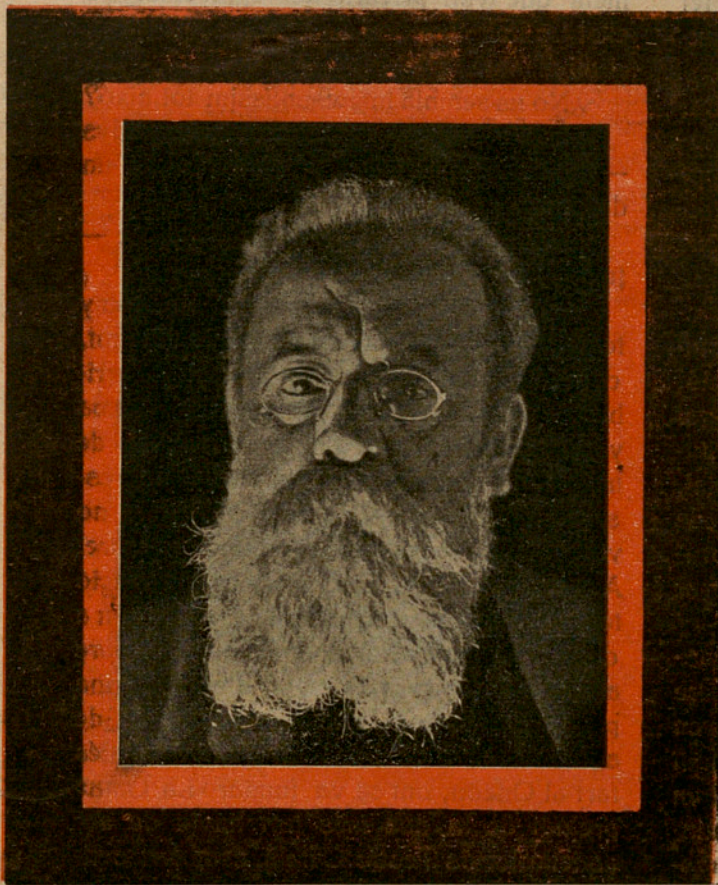
Era un cor saturat de noblesa; un cervell curull de saber. Les idees lliberals i avençades havien tingut en ell un defensor ardit i abnegat i la ciencia de la nostra patria un servidor fidel i sapientíssim.

Al seu màgic impuls recobraren realitat de cosa viva, totes les meravelles de la pintura mitgeval de Catalunya. Cap crític d'Art, com el Sr. Sanpere i Miquel, havia contribuït al coneixement i al descobriment d'aquesta riquesa artística que geia oblidada i desconeguda i que avui forma el mes esplèndit patrimoni de la cultura catalana.

I si com a crític havia fet ressucitar tot un mon de pretérites grandeses, com a historiador ens ha ensenyat a estimar, ensenyant-nos a sofrir amb ses desventures, la patria de nostres amors, de nostres anhels i de nostres esperances.

Avui que la paraula catalanista es per

a uns bandera de combat i pera altres caya de pesca de sinacures, cal dir que en la verdadera acepció de la paraula, sigué'l Sr. Sanpere i Miquel, un gran catalanista. Pocs com ell, furgant amb les seves mans poderoses en l'entranya viva de

Sanpere i Miquel

nostra historia, ens han ensenyat totes les excelcitus de les grandeses i les heroicitats passades, ensenyant-nos, en conseqüencia d'estimar i volguer, com a fills orgullosos d'una virtuosa mare tot lo que

el passat, ja esplendorós, ja dolorós a voltes, ens ha llegat...

I era tant el seu entussiasme per les coses de casa, que, comprenent l'enorme tragedia d'aquest poble inadaplat al medi an el qual se l'obliga a viure, sigué un sempitern revolucionari. Per ell moltes vegades la patria havia tingut vibracions de combat, com per ell, son nom havia passat moltes vegades les fronteres.

Home de cor, home de virtuts, sabi i humil, quan de servir a la ciencia's tractava; dinámico i soperb quan el poble miserios reclamava son auxili, ens deix avui horfes de son consell paternal, desolats devant sa portentosa vida que s'acaba.

Que Catalunya li agraxi lo molt que ha fet per ella, i descans en pau, sota la terra de la Barcelona per ell tan volguda, les seves despulles sagrades.

Si bé ha mort a 75 anys, la seva senectut real era llunyana, car tenia el cervell flexible y la voluntat ferma, s'interesava com un jove pe'ls grands problemas de la vida y las sensacions novelles el feien gruhir o l'acoraven. Podrán els esperits migrats qui no aturen llurs passións ni enfront la llosana d'una tomba, regatejar mèrits y condicions a la personalitat d'en Sanpere y Miquel com historiaire, com crític d'art, com home polític; però ningú pot negarli que fou un model de feconda laboriositat y un fervent devot del tresor artistic de Catalunya. ¡Descansi en pau!

JOSEP M.ª ROCA